

Roluri și generații

Mă simt înfrățit cu publicul din sală, cu necunoscuții ale căror chipuri abia se întrezăresc în semiobscuritatea sălii. Mi se pare că din sute de inimi se alcătuieste o amplă și sonoră cutie de rezonanță, cu ecouri ca de bronz.

Din tinerețea mea artistică am jucat adeseori marile roluri istorice ale dramelor noastre naționale: Vlaicu Vodă, Ștefan cel Mare.

Erau cuprinse în ele eposul unui popor năzuind către libertate, către demnitate, împotriva opresiunii și împilării.

Am urmat marea școală a tradițiilor realiste pe scena Teatrului Național din București, învățând de la acei meșteri care știau să dea forță și vitalitate creației dramatice.

Poate, unele din izbînzile mele au fost datorate și faptului că am căutat să înțeleg și să mă apropiu de caracterul popular al artei, să scurtez drumul dintre scenă și sală, să dau artei accesibilitate, să o fac sincer emoțională.

Au trecut ani, și iată-mă acum deseori interpret al oamenilor de azi, al oamenilor care s-au străduit, au luptat, s-au jertfit pentru lumina ce ne înconjoară, pentru pace și bunăstare.

Sînt aceștia cei mai buni fii ai poporului, ei, făuritori ai celor mai incandescente pagini din istorie.

Am căutat să le confer valențele cele mai prețioase ale meșteșugului meu ar-

tistic, să împletesc în configurarea lor scenică tot ceea ce asimilasem mai bun de la marea noastră tradiție artistică, cu perspectiva, cu forța clarviziunii viitoare.

Fiecare întîlnire cu unul dintre acești eroi a fost pentru mine o sărbătoare, pe scena teatrului, sau sub focul reflecțiilor pe platoul de filmare.

Privesc în jurul meu și-i întîlnesc pe acești oameni, joc pe scenă și mă confrunt cu ei...

Descori schimb haina cotidiană cu sumanul, hlamida, buzduganul sau spada, dar mă străduiesc ca și cuvîntul să păstreze mereu aceeași forță ardentă.

Învățătura istoriei ne călăuzește, prin experiența cîștigată, în drumurile noastre mai departe.

Pașii spre viitor ne sînt îndrumați de către partid, călăuză și dascăl, autorul și sprijinitorul biruințelor noastre.

Și flacăra preluată de la înaintași o predăm mai departe generațiilor viitoare. Printre ucenicii de actori se află și fiul meu; lui, colegilor lui, generației sale, zilelor de mîine le închinăm munca și creația noastră.

Lumina acestei flăcări sporește de la o zi la alta, de la o generație la cealaltă.

Ea nu va apune niciodată!

G. Calboreanu
artist al poporului